

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/789

ze dne 17. dubna 2019,

kteřou se stanovují pravidla pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež se použijí na některá online vysílání vysílacích organizací a převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů, a kteřou se mění směrnice Rady 93/83/EHS

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu je nezbytné stanovit v členských státech plošnější šíření televizních a rozhlasových programů pocházejících z jiných členských států ve prospěch uživatelů v celé Unii tím, že se usnadní udělování licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím k dílům a dalším předmětům ochrany, jež jsou ve vysílání některých druhů televizních a rozhlasových programů obsaženy. Televizní a rozhlasové programy jsou důležitým nástrojem k prosazování kulturní a jazykové rozmanitosti, sociální soudržnosti a širšího přístupu k informacím.
- (2) Rozvoj digitálních technologií a internetu změnil způsob distribuce televizních a rozhlasových programů i přístupu k nim. Uživatelé stále více očekávají, že budou mít přístup jak k živému vysílání televizních a rozhlasových programů, tak k jejich vysílání na vyžádání, a to tradičními kanály, jako jsou družice nebo kabel, i prostřednictvím online služeb. Vysílací organizace proto čím dál častěji kromě vlastního vysílání televizních a rozhlasových programů nabízejí i online služby, které jsou doplňkové k takovému vysílání, jako je služba souběžného vysílání nebo zpětného zhlédnutí. Provozovatelé služeb převzatého vysílání, kteří slučují vysílání televizních a rozhlasových programů do balíčků a poskytují je uživatelům souběžně s původním vysíláním v úplné a nezměněné podobě, využívají k převzatému vysílání různou techniku, jako jsou kabelové, družicové, zemské digitální a mobilní sítě nebo sítě s uzavřeným okruhem založené na internetovém protokolu, jakož i otevřený internet. Provozovatelé, kteří distribuují televizní a rozhlasové programy uživatelům, mají navíc jiné možnosti, jak získat programové signály vysílacích organizací, včetně přímého dodání signálu. Na straně uživatelů roste poptávka po přístupu k vysílání televizních a rozhlasových programů, jež pocházejí z jejich členského státu, ale i těch, jež pocházejí z jiných členských států. Mezi těmito uživateli jsou příslušníci jazykových menšin v Unii, jakož i osoby, které žijí v jiném členském státě než ve svém domovském členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125, 21.4.2017, s. 27.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. dubna 2019.

- (3) Vysílací organizace denně odvysílají mnoho hodin televizních a rozhlasových programů. Tyto programy zahrnují rozličný obsah, například audiovizuální, hudební, literární nebo grafická díla, který je chráněn autorským právem nebo právy s ním souvisejícími podle práva Unie. Výsledkem je složitý proces vypořádávání práv s celou řadou nositelů práv k různým kategoriím děl a jiných předmětů ochrany. Práva je často nutno vypořádat v krátkém časovém rámci, zejména při přípravě programů, jako jsou zpravodajské pořady nebo pořady o aktuálních událostech. Aby vysílací organizace mohly své online služby zpřístupňovat i přes hranice států, musí vlastnit požadovaná práva k dílům a jiným předmětům ochrany pro všechna příslušná území, což vypořádání těchto práv dále komplikuje.
- (4) Provozovatelé služeb převzatého vysílání obvykle nabízejí mnoho různých programů s výskytem celé řady děl a jiných předmětů ochrany a mají na získání potřebných licencí velmi krátkou lhůtu, takže vypořádání práv pro ně představuje značnou zátěž. Zároveň hrozí, že díla a jiné předměty ochrany autorů, výrobců a dalších nositelů práv budou využívány bez licence nebo vyplacení příslušné odměny. K zajištění rozmanité nabídky obsahu, což je i v zájmu spotřebitelů, je důležité zajistit tuto odměnu za převzaté vysílání jejich děl a jiných předmětů ochrany.
- (5) Práva k dílům a jiným předmětům ochrany jsou harmonizována mimo jiné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ⁽³⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ⁽⁴⁾, které stanoví vysokou úroveň ochrany nositelů práv.
- (6) Směrnice Rady 93/83/EHS ⁽⁵⁾ usnadňuje přeshraniční družicové vysílání a kabelový přenos převzatého vysílání televizních a rozhlasových programů z jiných členských států. Ustanovení uvedené směrnice o přenosech vysílacích organizací se však omezují pouze na družicové vysílání, a tudíž se nevztahují na online služby, které jsou k vysílání doplňkové. Kromě toho se ustanovení o převzatém vysílání televizních a rozhlasových programů z jiných členských států omezují na současný, úplný a nezměněný přenos kabelem nebo mikrovlnným systémem a nevztahují se na přenos prostřednictvím jiných technologií.
- (7) Přeshraniční poskytování online služeb, které jsou doplňkové k vysílání, a převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů pocházejících z jiných členských států by proto měly být usnadněny přizpůsobením právního rámce pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají pro tyto činnosti význam. Toto přizpůsobení by mělo proběhnout s přihlédnutím k financování a produkci tvůrčího obsahu a zejména audiovizuálních děl.
- (8) Tato směrnice by se měla vztahovat na doplňkové online služby nabízené vysílací organizací, které mají jednoznačný a podřadný vztah k vysílání vysílací organizace. Mezi tyto služby patří služby umožňující přísně lineární přístup k televizním a rozhlasovým programům souběžně s vysíláním a služby, které během vymezeného období po odvysílání umožňují přístup k televizním a rozhlasovým programům, jež vysílací organizace již odvysílala, tzv. služby zpětného zhlédnutí. Kromě toho doplňkové online služby, na něž se vztahuje tato směrnice, zahrnují služby, které umožňují přístup k materiálům obohacujícím nebo jinak rozšiřujícím televizní a rozhlasové programy, jež vysílací organizace vysílá, mimo jiné prostřednictvím upoutávek na obsah příslušného programu a jeho rozšíření, doplnění nebo recenzí. Tato směrnice by se měla vztahovat na doplňkové online služby, které uživatelům poskytují vysílací organizace spolu s vysílací službou. Měla by se rovněž vztahovat na doplňkové online služby, které mohou uživatelé využívat odděleně od vysílacích služeb, přestože jsou vůči vysílání v jasně podřízeném vztahu, aniž by byli uživatelé povinni získat přístup k dané vysílací službě například prostřednictvím předplatného. Tím není dotčena svoboda vysílacích organizací nabízet tyto doplňkové online služby bezplatně či za úplat. Poskytování přístupu k jednotlivým dílům nebo jiným předmětům ochrany, které

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, 6.10.1993, s. 15).

byly začleněny do televizního nebo rozhlasového programu, nebo k dílům či jiným předmětům ochrany, které nemají vztah k žádnému programu vysílanému vysílací organizací, jako jsou služby umožňující přístup k jednotlivým hudebním nebo audiovizuálním dílům, hudebním albům nebo videím, například prostřednictvím služeb videa na vyžádání, by nemělo spadat do oblasti služeb, na něž se vztahuje tato směrnice.

- (9) Aby bylo usnadněno vypořádání práv k přeshraničnímu poskytování doplňkových online služeb, je nezbytné stanovit zavedení zásady země původu, pokud jde o výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro úkony, k nimž dochází během poskytování příslušné doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejího využívání. Tato zásada by se měla vztahovat na vypořádání všech práv, která musí mít vysílací organizace, aby mohla při poskytování doplňkových online služeb sdělovat nebo zpřístupňovat veřejnosti své programy, mimo jiné na vypořádání veškerých autorských práv a práv s nimi souvisejících k dílům nebo jiným předmětům ochrany používaným v programech, například práv ke zvukovým záznamům a uměleckým výkonům. Uvedená zásada země původu by měla být uplatňována výlučně na vztah mezi nositeli práv nebo subjekty zastupujícími nositele práv, jako jsou organizace kolektivní správy, a vysílacími organizacemi, a to výlučně pro účely poskytování příslušné doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejího využívání. Zásada země původu by neměla být uplatňována na jakékoli následné sdělování nebo zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti, po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že k nim má každá osoba z řad veřejnosti přístup z místa a v době, které si zvolí, nebo na jakékoli následné rozmnožování děl či jiných předmětů ochrany, které zahrnuje tato doplňková online služba.
- (10) Vzhledem ke specifickému charakteru financování některých audiovizuálních děl a udělování licencí k nim, které je často založeno na udělování výlučných územně omezených licencí, je v případě televizních programů vhodné omezit působnost zásady země původu stanovené v této směrnici na určité typy programů. Mezi tyto typy programů by měly patřit zpravodajské pořady a pořady o aktuálních událostech, jakož i vlastní produkce vysílacích organizací, které jsou výlučně financovány jimi samými, a to včetně případů, kdy finanční prostředky, které tyto organizace používají k financování své produkce, pocházejí z veřejných zdrojů. Pro účely této směrnice by se za vlastní produkci vysílacích organizací měla považovat produkce, kterou vyrobily tyto vysílací organizace s využitím svých vlastních finančních zdrojů, vyjma produkce, již si vysílací organizace zadávají u výrobců, kteří jsou na těchto organizacích nezávislí, a koprodukčních pořadů. Ze stejného důvodu by se zásada země původu neměla vztahovat na televizní vysílání sportovních událostí podle této směrnice. Zásada země původu by se měla uplatňovat pouze v případech, že vysílací organizace využívají programy v rámci svých vlastních doplňkových online služeb. Neměla by se vztahovat na udělování licencí na vlastní produkci vysílací organizace třetím osobám, včetně udělování licencí jiným vysílacím organizacím. Zásada země původu by neměla mít vliv na svobodu nositelů práv a vysílacích organizací dohodnout se v souladu s právem Unie na omezeném využívání svých práv, včetně zeměpisných omezení.
- (11) Z uplatňování zásady země původu stanovené v této směrnici by neměla vyplývat vysílacím organizacím povinnost, aby v rámci svých doplňkových online služeb sdělovaly nebo zpřístupňovaly programy veřejnosti nebo aby tyto doplňkové online služby poskytovaly v jiném členském státě než v členském státě, v němž mají své ústředí.
- (12) Jelikož se má za to, že k poskytování doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání podle této směrnice dochází výlučně v členském státě, v němž má vysílací organizace své ústředí, přestože doplňkovou online službu lze de facto poskytovat přes hranice do jiných členských států, je nutné zajistit, aby strany při stanovení výše platby poskytované za dotyčná práva přihlížely ke všem aspektům této doplňkové online služby, jako jsou její charakteristiky, včetně trvání online dostupnosti programů poskytovaných touto službou, diváci a posluchači, včetně diváků a posluchačů v členském státě, v němž má vysílací organizace své ústředí, a v dalších členských státech, v nichž je k této doplňkové online službě přistupováno a je využívána, a nabízené jazykové verze. Mělo by nicméně zůstat možné využívat zvláštní metody pro výpočet výše platby poskytované za práva, na něž se vztahuje zásada země původu, jako jsou metody založené na příjmech vysílací organizace z online služby, které používají zejména rozhlasové vysílací organizace.
- (13) S ohledem na zásadu smluvní svobody bude nadále možné omezovat využívání práv, jichž se týká zásada země původu stanovená v této směrnici, a to za předpokladu, že dané omezení je v souladu s právem Unie.

- (14) Provozovatelé služeb převzatého vysílání mohou využívat nejrůznější technologie, pokud přenášejí současně, v úplné a nezměněné podobě a za účelem příjmu veřejností původní vysílání televizních nebo rozhlasových programů z jiného členského státu. Programové signály mohou provozovatelé služeb převzatého vysílání získávat od vysílacích organizací, které je samy vysílají pro veřejnost, nejrůznějším způsobem, například zachycováním signálů vysílaných vysílacími organizacemi nebo získáváním těchto signálů přímo od nich prostřednictvím technického procesu přímého dodání. Takové služby mohou provozovatelé nabízet prostřednictvím družicové, digitální zemské či mobilní sítě nebo sítě s uzavřeným okruhem založené na internetovém protokolu a podobných sítí či prostřednictvím služeb přístupu k internetu ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120⁽⁶⁾. Na provozovatele služeb převzatého vysílání využívající ke svému převzatému vysílání tyto technologie by se z tohoto důvodu měla vztahovat tato směrnice a tito provozovatelé by měli využívat výhod mechanismu zavádějícího povinnou kolektivní správu práv. Aby byly zajištěny dostatečné záruky proti neoprávněnému užití děl a jiných předmětů ochrany, což je obzvláště důležité v případě placených služeb, měla by se na služby převzatého vysílání nabízené prostřednictvím služeb přístupu k internetu vztahovat tato směrnice pouze v případě, že jsou poskytovány v prostředí, kde mohou mít přístup k převzatému vysílání pouze oprávnění uživatelé, a v němž je úroveň zabezpečení obsahu srovnatelná s úrovní zabezpečení obsahu přenášeného prostřednictvím spravovaných sítí, jako například kabelových sítí nebo sítí s uzavřeným okruhem založených na internetovém protokolu, v nichž je přenášený obsah zakódován. Tyto požadavky by měly být proveditelné a přiměřené.
- (15) K převzetí původního vysílání televizních a rozhlasových programů musejí provozovatelé služeb převzatého vysílání získat licenci od nositelů výlučného práva na sdělování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti. V zájmu zajištění právní jistoty pro provozovatele služeb převzatého vysílání a za účelem odstranění rozdílů ve vnitrostátních právních předpisech, které takové služby převzatého vysílání upravují, by se měla použít obdobná pravidla, jaká se vztahují na kabelový přenos ve smyslu směrnice 93/83/EHS. Mezi pravidla podle uvedené směrnice patří povinnost, aby právo udělit nebo odmítnout udělit licenci provozovateli služeb převzatého vysílání bylo vykonáváno prostřednictvím organizace kolektivní správy. Podle těchto pravidel zůstává právo udělit nebo odmítnout udělit licenci jako takové nedotčeno, přičemž je pouze do určité míry upraven jeho výkon. Nositelé práv by měli získat za převzaté vysílání svých děl a jiných předmětů ochrany přiměřenou odměnu. Při stanovování přiměřených licenčních podmínek pro převzaté vysílání v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU⁽⁷⁾, včetně licenčního poplatku, je nutné přihlížet mimo jiné k hospodářské hodnotě obchodního využívání práv v dané oblasti, například k hodnotě přidělené prostředkům využívaným k převzatému vysílání. Tím by neměl být dotčen kolektivní výkon práva výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů na zaplacení jediné spravedlivé odměny za sdělení komerčních zvukových záznamů veřejnosti, jak stanoví čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115/ES, ani směrnice 2014/26/EU, zejména její ustanovení týkající se práv nositelů práv, pokud jde o volbu organizace kolektivní správy.
- (16) Tato směrnice by měla umožňovat, aby působnost smluv uzavíraných mezi organizací kolektivní správy a provozovateli služeb převzatého vysílání, pokud jde o práva, na která se vztahuje povinná kolektivní správa práv podle této směrnice, byla rozšířena i na práva nositelů práv, které daná organizace kolektivní správy nezastupuje, aniž by tito nositelé práv mohli vyloučit svá díla a jiné předměty ochrany z působnosti tohoto mechanismu. V případě, že práva příslušné kategorie spravuje na území daného členského státu více než jedna organizace kolektivní správy, měl by být členský stát, pro jehož území provozovatel služby převzatého vysílání o vypořádání práv k převzatému vysílání žádá, oprávněn rozhodnout, která organizace nebo které organizace kolektivní správy mají právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání.
- (17) Žádná práva vysílacích organizací k jejich vysílání, a to ani práva k obsahu programů, by neměla podléhat povinné kolektivní správě práv uplatňované na převzatá vysílání. Provozovatelé služeb převzatého vysílání a vysílací organizace mají obvykle trvalé obchodní vztahy, v důsledku čehož je totožnost vysílacích organizací provozovatelům služeb převzatého vysílání známa. Proto je pro tyto provozovatele poměrně jednoduché vypořádat práva s vysílacími organizacemi. V této souvislosti získání potřebných licencí od vysílacích organizací pro provozovatele služeb převzatého vysílání nepředstavuje stejnou zátěž, již jsou vystaveni při získávání licencí od nositelů práv k dílům a jiným předmětům ochrany, které jsou součástí televizních a rozhlasových programů, jejichž vysílání přebírají. Zjednodušovat postup udělování licencí s ohledem na práva vysílacích organizací není

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72).

proto nutné. Je nicméně nutné zajistit, aby v případě, že vysílací organizace a provozovatelé služeb převzatého vysílání zahájí jednání o udělení licence k právům na převzaté vysílání podle této směrnice, byla jednání vedena v dobré víře. Směrnice 2014/26/EU stanoví podobná pravidla platná pro organizace kolektivní správy.

- (18) Pravidla stanovená v této směrnici týkající se práv k převzatému vysílání vykonávaných vysílacími organizacemi, pokud jde o jejich vlastní vysílání, by neměla omezovat volbu nositelů práv převést svá práva buď na vysílací organizaci, nebo na organizaci kolektivní správy, a získat tak přímý podíl na odměně vyplácené provozovatelem služby převzatého vysílání.
- (19) Členské státy by měly mít možnost uplatňovat pravidla pro převzaté vysílání stanovená touto směrnicí a směrnicí 93/83/EHS v situacích, kdy na jejich území dochází jak k původnímu vysílání, tak i k převzatému vysílání.
- (20) V zájmu zajištění právní jistoty a zachování vysoké úrovně ochrany nositelů práv je vhodné stanovit, že pokud vysílací organizace přenášejí své programové signály přímým dodáním pouze distributorům signálu, aniž by přímo přenášely své programy veřejnosti, a distributoři signálu tyto programové signály posílají svým uživatelům, kteří tak mohou tyto programy sledovat nebo poslouchat, má se za to, že dochází pouze k jedinému úkonu sdělování veřejnosti, na němž se společně podílejí svým příslušným příspěvkem jak vysílací organizace, tak distributoři signálu. Vysílací organizace a distributoři signálu by proto měli získat licenci od nositelů práv pro svůj konkrétní příspěvek k tomuto jedinému úkonu sdělování veřejnosti. Podíl vysílací organizace a distributora signálu na uvedeném jediném úkonu sdělování veřejnosti by neměl zakládat společnou odpovědnost vysílací organizace a distributora signálu za daný úkon sdělování veřejnosti. Členské státy by měly mít i nadále možnost stanovit na vnitrostátní úrovni podmínky pro získání licence pro takový jediný úkon sdělování veřejnosti, a to i pokud jde o příslušné platby dotčeným nositelům práv, s přihlédnutím k užívání děl a jiných předmětů ochrany vysílací organizací a distributorem signálu v souvislosti s jediným úkonem sdělováním veřejnosti. Distributoři signálu, podobně jako provozovatelé služeb převzatého vysílání, čelí značné zátěži v souvislosti s vypořádáním práv, s výjimkou práv vysílacích organizací. Členské státy by proto měly být oprávněny stanovit, aby distributoři signálu rovněž využívali mechanismus povinné kolektivní správy práv na své přenosy stejným způsobem a ve stejném rozsahu jako provozovatelé služeb převzatého vysílání pro převzatá vysílání, na něž se vztahuje směrnice 93/83/EHS a tato směrnice. V případech, kdy distributoři signálu pouze poskytují vysílacím organizacím technické prostředky ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie, aby zajistily příjem vysílání nebo zlepšily příjem tohoto vysílání, neměli by být distributoři signálu považováni za účastníky úkonu sdělování veřejnosti.
- (21) Pokud vysílací organizace přenášejí své programové signály přímo veřejnosti, a tím provádějí původní vysílání, a současně přenášejí tyto signály jiným organizacím prostřednictvím technického procesu přímého dodání, například za účelem zajištění kvality signálů pro účely převzatého vysílání, představují přenosy uskutečňované těmito jinými organizacemi samostatný úkon sdělování veřejnosti, oddělený od úkonu sdělování veřejnosti prováděného vysílacími organizacemi. V těchto situacích by se měla použít pravidla pro převzatá vysílání stanovená v této směrnici a ve směrnici 93/83/EHS ve znění této směrnice.
- (22) V zájmu zajištění účinné kolektivní správy práv a přesného rozdělování příjmů z výkonu povinné kolektivní správy, jejíž mechanismus tato směrnice zavádí, je důležité, aby organizace kolektivní správy vedly v souladu s povinností transparentnosti podle směrnice 2014/26/EU řádné záznamy o členství, licencích a užití děl a jiných předmětů ochrany.
- (23) Aby se zabránilo obcházení uplatňování zásady země původu prodloužením platnosti stávajících dohod týkajících se výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež jsou relevantní pro poskytování doplňkové online služby, jakož i pro přístup k této službě nebo její využívání, je nutné uplatnit zásadu země původu i na stávající dohody, avšak s přechodným obdobím. Během tohoto přechodného období by se tato zásada neměla na stávající dohody uplatňovat a tím by byl poskytnut čas na jejich případné nezbytné přizpůsobení této směrnici. Je rovněž nezbytné stanovit přechodné období, které vysílacím organizacím, distributorům signálu a nositelům práv umožní přizpůsobit se novým pravidlům o užívání děl a jiných předmětů ochrany prostřednictvím přímého dodání signálů, která stanoví ustanovení této směrnice o vysílání programů prostřednictvím přímého dodání signálu.

- (24) V souladu se zásadami zlepšování právní úpravy by měl být poté, co bude tato směrnice v platnosti po určité období, proveden její přezkum, a to včetně jejích ustanovení o přímém dodání signálu, aby bylo možné posoudit mimo jiné její přínosy pro spotřebitele v Unii, její dopad na kreativní odvětví v Unii a míru investic do nového obsahu, a tím přínosy pro větší kulturní rozmanitost v Unii.
- (25) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie. Jelikož tato směrnice může zasahovat do výkonu práv nositelů práv v tom smyslu, že při výkonu práva na sdělování děl a jiných předmětů ochrany veřejnosti se s ohledem na služby převzatého vysílání vyžaduje povinná kolektivní správa, je třeba uplatňování takové povinné kolektivní správy stanovit cíleně a omezit ji na konkrétní služby.
- (26) Jelikož cílů této směrnice, totiž podpořit přeshraniční poskytování doplňkových online služeb pro určité typy programů a usnadnit převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů pocházejících z jiných členských států, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Pokud jde o přeshraniční poskytování doplňkových online služeb, tato směrnice nezavazuje vysílací organizace k přeshraničnímu poskytování těchto služeb. Dále tato směrnice neukládá provozovatelům služeb převzatého vysílání, aby do svých služeb zahrnuli televizní nebo rozhlasové programy pocházející z jiných členských států. Tato směrnice se týká pouze výkonu některých práv k převzatému vysílání v míře, jež je nezbytná k zajištění jednoduššího udělování licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím k těmto službám, a pokud jde o televizní a rozhlasové programy pocházející z jiných členských států.
- (27) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽⁸⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanovuje pravidla, jejichž cílem je posílit přeshraniční přístup k vyššímu počtu televizních a rozhlasových programů tím, že se usnadní vypořádávání práv k poskytování online služeb, jež jsou doplňkové k vysílání některých typů televizních a rozhlasových programů, a k převzatému vysílání televizních a rozhlasových programů. Stanovuje rovněž pravidla pro vysílání televizních a rozhlasových programů prostřednictvím přímého dodání signálu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „doplňkovou online službou“ online služba, spočívající v poskytování televizních nebo rozhlasových programů veřejnosti vysílací organizací nebo pod kontrolou a na odpovědnost vysílací organizace současně s vysíláním těchto programů vysílací organizací nebo po vymezené období po jejich odvysílání vysílací organizací, jakož i jakýchkoli materiálů, které jsou doplňkové k takovému vysílání;

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- 2) „převzatým vysíláním“ současný, úplný a nezměněný přenos převzatého vysílání, jiný než kabelový přenos ve smyslu směrnice 93/83/EHS, který je určen pro příjem původního vysílání televizních a rozhlasových programů z jiného členského státu veřejností, přičemž se toto původní vysílání uskutečňuje po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí družice, avšak nejedná se o online vysílání, pokud:
 - a) převzaté vysílání uskutečňuje jiná strana než vysílací organizace, která uskutečnila původní vysílání nebo pod jejíž kontrolou a na jejíž odpovědnost bylo toto původní vysílání uskutečněno, bez ohledu na způsob, jakým strana provádějící převzaté vysílání získává programové signály od vysílací organizace pro účel převzatého vysílání; a
 - b) převzaté vysílání, které je uskutečňováno prostřednictvím služby přístupu k internetu ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 2 nařízení (EU) 2015/2120, probíhá v řízeném prostředí;
- 3) „řízeným prostředím“ prostředí, v němž provozovatel služby převzatého vysílání poskytuje zabezpečené převzaté vysílání oprávněným uživatelům;
- 4) „přímým dodáním signálu“ technický proces, v jehož rámci vysílací organizace přenáší své programové signály jiné organizaci než vysílací organizaci takovým způsobem, že programové signály nejsou během tohoto přenosu přístupné veřejnosti.

KAPITOLA II

Doplňkové online služby vysílacích organizací

Článek 3

Uplatnění zásady „země původu“ na doplňkové online služby

1. Má se za to, že k úkonu sdělování a zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že k dílům nebo k jiným předmětům ochrany má každá osoba z řad veřejnosti přístup z místa a v době, které si zvolí, k nimž dochází při poskytování:

- a) rozhlasových programů a
- b) televizních programů, které jsou
 - i) zpravodajskými pořady a pořady o aktuálních událostech nebo
 - ii) plně financovanou vlastní produkcí vysílací organizace,

veřejnosti v rámci doplňkové online služby vysílací organizace nebo pod její kontrolou a na její odpovědnost, jakož i k rozmnožování těchto děl či jiných předmětů ochrany, které je nezbytné k poskytování této doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání pro stejné programy, pro účely výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají pro tento úkon význam, dochází výlučně v členském státě, v němž má vysílací organizace své ústředí.

První pododstavec písm. b) se nepoužije na vysílání sportovních událostí a děl a jiných předmětů ochrany, které jsou jejich součástí.

2. Členské státy zajistí, aby při stanovení výše platby poskytované za práva, na něž se vztahuje zásada země původu podle odstavce 1, vzaly strany v úvahu všechny aspekty doplňkové online služby, jako jsou její charakteristiky, včetně trvání online dostupnosti programů poskytovaných touto službou, diváci a posluchači a nabízené jazykové verze.

Prvním pododstavcem není vyloučena možnost výpočtu platby na základě příjmů vysílací organizace.

3. Zásadou země původu stanovenou v odstavci 1 není dotčena smluvní svoboda nositelů práv a vysílacích organizací, aby se v souladu s právem Unie dohodli na omezení využívání těchto práv, včetně práv podle směrnice 2001/29/ES.

KAPITOLA III

Převzaté vysílání televizních a rozhlasových programů

Článek 4

Výkon práv k převzatému vysílání jinými nositeli práv než vysílacími organizacemi

1. K převzatému vysílání programů se vyžaduje licence udělená nositeli výlučného práva na sdělování veřejnosti.

Členské státy zajistí, aby nositelé práv mohli své právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání vykonávat pouze prostřednictvím organizace kolektivní správy.

2. Pokud nositel práv nepřevedel správu práva uvedeného v odst. 1 druhém pododstavci na organizaci kolektivní správy, má se za to, že organizace kolektivní správy, která spravuje práva stejné kategorie na území členského státu, pro které provozovatel služby převzatého vysílání žádá o vypořádání práv k převzatému vysílání, má právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání za tohoto nositele práv.

Pokud však práva dané kategorie spravuje na území daného členského státu více než jedna organizace kolektivní správy, členský stát, pro jehož území provozovatel služby převzatého vysílání žádá o vypořádání práv k převzatému vysílání, rozhodne o tom, která nebo které organizace kolektivní správy mají právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání.

3. Členské státy zajistí, aby nositel práv měl stejná práva a povinnosti vyplývající z dohody mezi provozovatelem služby převzatého vysílání a organizací nebo organizacemi kolektivní správy, které jednají podle odstavce 2, jako nositelé práv, kteří tuto organizaci nebo tyto organizace kolektivní správy správou svých práv pověřili. Členské státy rovněž zajistí, aby nositel práv mohl uplatňovat tato práva po dobu, kterou stanoví dotýčný členský stát a která není kratší než tři roky ode dne převzatého vysílání, jehož je jeho dílo nebo jiný předmět ochrany součástí.

Článek 5

Výkon práv k převzatému vysílání vysílacími organizacemi

1. Členské státy zajistí, aby se článek 4 nevztahoval na práva k převzatému vysílání vykonávaná vysílací organizací ve vztahu k jejímu vlastnímu vysílání, bez ohledu na to, zda jsou dotčená práva její vlastní nebo zda jí byla postoupena jinými nositeli práv.
2. Členské státy stanoví, že pokud vysílací organizace a provozovatelé služeb převzatého vysílání zahájí jednání o udělení licence k převzatému vysílání podle této směrnice, tato jednání mají být vedena v dobré víře.

Článek 6

Zprostředkování

Členské státy zajistí, aby bylo možné obrátit se na jednoho nebo více zprostředkovatelů podle článku 11 směrnice 93/83/EHS v případě, kdy mezi organizací kolektivní správy a provozovatelem služby převzatého vysílání nebo mezi provozovatelem služby převzatého vysílání a vysílací organizací nebyla uzavřena smlouva o udělení licence k převzatému vysílání.

Článek 7

Převzetí původního vysílání pocházejícího z téhož členského státu

Členské státy mohou stanovit, že pravidla této kapitoly a kapitoly III směrnice 93/83/EHS se použijí na situace, kdy jak k původnímu vysílání, tak i k převzatému vysílání dochází na jejich území.

KAPITOLA IV

Přenos programů prostřednictvím přímého dodání signálu

Článek 8

Přenos programů prostřednictvím přímého dodání signálu

1. Pokud vysílací organizace přenáší své programové signály distributorovi signálu přímým dodáním signálu, aniž by sama současně přenášela tyto programové signály přímo veřejnosti, a distributor signálu tyto programové signály přenáší veřejnosti, má se za to, že vysílací organizace a distributor signálu se společně podílejí na jediném úkonu sdělování veřejnosti, k němuž musí získat licenci od nositelů práv. Členské státy mohou stanovit podmínky, za nichž lze licenci od nositelů práv získat.
2. Členské státy mohou stanovit, že se články 4, 5 a 6 této směrnice použijí obdobně na výkon práva nositele práv udělit nebo odmítnout udělit licenci distributorům signálu k přenosu podle odstavce 1 uskutečněnému jedním z technických prostředků uvedených v čl. 1 odst. 3 směrnice 93/83/EHS nebo v čl. 2 bodě 2 této směrnice.

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 9

Změna směrnice 93/83/EHS

V článku 1 směrnice 93/83/EHS se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro účely této směrnice se „kabelovým přenosem“ rozumí současný, úplný a nezměněný přenos převzatého vysílání kabelem nebo mikrovlnným systémem pro příjem veřejností původního vysílání z jiného členského státu, po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí družice, televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností, a to bez ohledu na způsob, jakým poskytovatel služby kabelového přenosu získává pro tyto účely programové signály od vysílací organizace.“

Článek 10

Přezkum

1. Do 7. června 2025 Komise provede přezkum této směrnice a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Tato zpráva se zveřejní a zpřístupní veřejnosti na internetových stránkách Komise.
2. K vypracování zprávy uvedené v odstavci 1 poskytnou členské státy Komisi včas relevantní a potřebné informace.

Článek 11

Přechodné ustanovení

Na smlouvy o výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro sdělování a zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti, po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že k dílům nebo k jiným předmětům ochrany má každá osoba z řad veřejnosti přístup z místa a v době, které si zvolí, k nimž dochází při poskytování doplňkové online služby, jakož i pro rozmnožování děl nebo jiných předmětů ochrany, jež jsou nezbytné k poskytování této doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání, které jsou platné ke dni 7. června 2021, se použije článek 3 ode dne 7. června 2023, pokud jejich platnost končí až po tomto dni.

Na licence získané pro sdělování veřejnosti spadající do oblasti působnosti článku 8, které jsou platné ke dni 7. června 2021, se použije článek 8 ode dne 7. června 2025, pokud jejich platnost skončí až po uvedeném dni.

Článek 12

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 7. června 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA
